

да отидѣтъ да ся бѣжтъ съ ближни-тѣ си за еднѣ частнѣ распрѣж мѣжду Папѣ-тѣ и единѣ Князь. Добры-тѣ сношенія мѣжду Вацлава и Гуса ся прѣкѣсенѣхѣ, и мнозина отъ прѣдишны-тѣ Гусовы пріатели и привѣрженници — мѣжду които можемъ да спомянемъ Станислава Знаймскый и Стефана Палець — като ся страхувахѣ да прѣнебрѣгнѣтъ повѣленія-та на Папѣ-тѣ и желаніе-то на царя, оттеглихѣ ся отъ Гуса, и прѣдишно-то имъ пріателство ся прѣвѣрнѣ въ непримиримѣ умразѣ, която прислѣдѣ двѣ Гуса чакъ до смърть-тѣ му. Гусъ бѣше твѣрдѣ наскѣрбенѣ отъ оттегливаніе-то имъ, понеже той изгубваше двамина отъ най-способны-тѣ си поддѣржатели и привѣрженници; но тѣхно-то оттегливаніе не можѣ да го убѣди да напустне пѣтя по който той бѣше трѣгнѣлъ, защото, както той самъ ся изразилъ когато ся научилъ за Палецово-то оттегливаніе: “Палець ми е пріатель, и истина-та ми е пріателка; но и двоица-та като ми сѣ пріатели, азъ трѣба да прѣдпочетѣ истинѣ-тѣ.”

Гусъ сега бѣше останѣлъ почти самичѣкъ; царь-тѣ и по-голѣма-та часть на Университета бѣхѣ противъ него; но въ това затруднително (критическо) врѣме той показа най-яено постоянство-то и твѣрдѣ-тѣ си волѣж. Що го грыжаше него за Папѣ-тѣ или Царя, за кардиналы или докторы отъ Университета? Негова-та съвѣсть и длѣжность ясно му прѣдначѣртавахѣ поведе-